

Waarom gemakkelijk als.....

het moeilijk kan? Dit gezegde kwam bij me op toen in de krant las dat de regelingen voor de minima soms door de betrokken invullers moeilijk te begrijpen zijn.

Bij een onderzoek waaraan 161 mensen meededen was één van de vragen die ze moesten beantwoorden: hoe simpel of ingewikkeld men het beantwoorden van de vragen soms vindt. Maar liefst 64 van hem vonden dat sommige vragen

helemaal niet of niet gemakkelijk te beantwoorden zijn door het vakk wollige en verhullende taalgebruik of de onnodig moeilijke woorden die gebruikt werden. En dan moest men vaak het antwoord ook nog toelichten door het meezenden van allerlei documenten met gegevens, die de vraagsteller al lang in zijn of haar bezit heeft en waardoor de vraag in feite overbodig is. En er werd ook vaak aangegeven dat men het persoonlijke contact mist. Dat laatste is voor degene die het antwoord moet neerpennen vaak heel belangrijk, omdat hij of zij wellicht niet zo schrijfvvaardig is en beter door het roeren van haar of zijn mondje een duidelijk antwoord kan geven. Waarom zou je het makkelijk (mondeling) doen als het ingewikkeld (via een moeilijke vraag) kan.

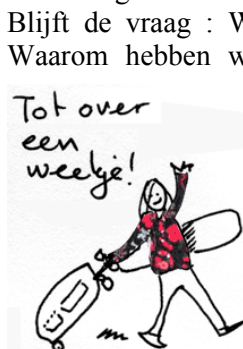
Denkt u, beste lezer(es), nu niet dat alleen de overheid zich aan dergelijke overbodigheid schuldig maakt. Neem nu de regionale krant, waarvan de naam slechts 3 letters bevat. Daar kun je digitaal melden dat je geen krant hebt ontvangen. Je vult dan netjes je gegevens in, o.a. je voorletters en dan vragen ze ook nog eens je voornaam voluit. En het is een vraag die beantwoord moet worden, anders kun je de 'boodschap' niet versturen. Ik vraag me dan soms in opperste vertwijfeling af waarom die jongste bediende ergens in Verwegistan met alle geweld, hoewel het wellicht een vredelievend lid is van de 'flower power – beweging', mijn of andermans voornaam moet weten. Wat heeft hij of zij nu voor belang dat zij of hij weet dat ik Augustinus heeft en geen Adrie. En wat verwarring moet deze persoon doormaken als voorletters **P.S.** zijn en zij als voornaam : Forra doorkrijgt. Moet ze dat als verdacht doorgeven aan AIVD of maar net doen of haar neus bloedt en maar denkt dat het wel goed zal zijn.

Waarom moet je bij het aanvragen van een kwijtschelding soms nog allerlei gegevens over jaren terug doorgeven, die de vraagsteller al lang in bezit heeft? Waarom zijn de epistels met beschikkingen van het **C**(entraal) **A**ministratie)**K**(antoor) zo ingewikkeld in vaak totaal onbegrijpelijke taal gesteld? Waarom moeilijk dus als het makkelijk kan? En waarom breekt de hel los als je, omdat je de vraag niet goed begrijpt een niet helemaal juist of helemaal onjuist antwoord geeft? Dan vliegen wel de , soms torenhoge, boetes je rond de oren, wordt je op je uitkering gekort of kun je fluiten naar je centen en moet je het halve vaderland inschakelen om ze na zoveel brieven, het opnieuw invullen van deze en andere overbodige vragen, en maandenlang wachten en je i (soms) in de schuld steken, voor je eindelijk meegedeeld krijgt dat er zo veel tijd geleden verkeerd gehandeld is en je recht hebt op het volle bedrag dat er voor die voorziening staat? En waarom duurt het soms dan nog zo lang voor je die centjes binnenkrijgt? En waarom worden dan de rentekosten niet vergoed, die je hebt moeten betalen om aan je verplichtingen te voldoen? Ingewikkeld al deze vragen? Ja, waarom zou ik makkelijk doen als het moeilijk kan?

Bent u al eens verhuisd> Gaf u toen de verhuisgegevens ook digitaal door naar de energieleverancier. En kreeg u toen ook een verkeerde bevestiging? En kostte het toen ook zo' n moeite om een en ander recht te breien, ook al gaat dat met elektrakabels nogal van de moeilijke? Ja, waarom makkelijk als het van de ingewikkelde kan?

Blijft de vraag : Waarom doen wij mensen bijna altijd zo moeilijk in soms eenvoudige zaken? Waarom hebben we soms 1000 woorden en wollig taalgebruik nodig om iets eenvoudigs zo ingewikkeld mogelijk te zeggen of te schrijven? En waarom zijn testamenten soms zo moeilijk te lezen, zodat er geen touw aan kunt vastknopen en je stuurloos dreigt rond te dobberen op de erfzee als de nalatenschap ooit uitgevoerd moet worden? Ja, we doen nu eenmaal graag moeilijk en bij testamenten is het om juridisch ongemak tussen partijen te voorkomen. Als dat al lukt natuurlijk, want als er muntjes in het spel zijn, zijn de rapen vaak gaar..

Ik heb het bekeken, ik maak me het nu me zelf niet meer moeilijk met ingewikkeld taalgebruik en kies de gemakkelijkste weg. Ik ben weg,

Augustinus